

י' אייר, פירייה. [24. 4. 1915]

בבוקר באנו הנה. הכל הולך למישרים. בשעת היציאה דרך פלוגין אין עושים כל קוש. נכנסנו להוטל יוני.

י"א' אייר. [25.4.1951]

בשעה 11 בבוקר אנו יוצאים ברכבת חשמלית לאתונה. ראשונה נכנסנו להי סימן מעין מוזיאון 12. יש גם חתיכות שיש משאדי תקופה קדומה ותמונות נוצריות. התקרה היא כבר מתוקנה מחדש. הננו עומדים לפני 114 של סוקרטוס. מערה חצובה בסלע, מול האקרופוליס עם באן אחד, נסגרת בדלת של סבכת בחזל. תקרת המערה מכוסה בקורי עכביש..... המערה חצובה בגבעה סלעים מערה לאקרופוליס. על פני פתח המערה עוברת החשמלית.

סיורי באתונה נגמר בבקר במוזיאום שמצאנוהו, לדאבוננו, סגור. רק ישה פסלים ארבעה על הגג וחנים בפרוזדור היו זכרנו בעד טירחת הדרך מאקרופוליס למוזיאום.

400	בספר היהודים בארצות
8-7000	קרפ
3000	וולנוט
1000 - 1500	הלקי
1500	ריבא
150	יגהת

יב' אייר. 5719.

הערב אני עוזב את אירופה. כבר עברתי את כל מדורי הבקורת הסניטרית.

יג' אייר, בים היוני. עזבנו את פיריה לפנות בוקר. הים שקט והאניה עושה דרכה במנוחה. מזג האויר הוא אביבי. אנו שטים בקרבת איי-סלעים. ההרים הלולים / קה א י ק . פה ושם נעוצים במדרונים מנזרים קטנים.

28.4 יד' אייר, פתוס,

הבוקר בקרו אהנו שתי אניות מלחמה, זו אחר זו, בשמונה ובעשר: אצילותינו עמדו ופקיד צופתא בלוי' מלחים אחדים עלה בסירה ובקר את הנירות.

ירדתי לחוף פטראס, עיר קטנה בנויה על שפת הים, מלוכלכה ובלי כל טעם. אך הסביבה היא יפה. הרים גבוהים עוברים את המפרץ. בנמל עובדות אנחות גרמניות אחדות, אפשר סמתינות לגמר המלחמה.

אנו רוצים ^{לה}כת למוססה ושואלים בעובר על צדנו - והנה נתקלנו ביהודי הסדבר
אתנו בתורכית. גם הוא נוסע לאמריקה, אך נתעכב פה לרגלי מחלת ^היציבה, יושב
פב כבר כשנתיים ועוסק בינתיים בחלפנות. לפי דבריו יש פה יהודים אחדים.

ערב, 10. עודנו בנמל פטראס. אם נהמיר כך בדרכנו, נגיע נגיע לאמריקה בלילי דקיטא. בכלל הדרך לא נעימה. אה האכל גרוע ועוד רע כמנו סדר-האכל.

כל ההתנהגות אח הנוסעים במחלקה השלישית, כמובן, מעליבה ומרגיזה עד היסוד. כמה פעמים נסעתי כבר באניות - אך נסיעה כל כך מרגיזה לא נזדמנה לי עד היום. נוסף על כל זה כל המלחים והנוסעים יונים ואי אפשר לבוא אתם כלל בדברים ולהבין את שיחם וכשיש צורך להגיד, לבאר או לשמוע דבר מה הנך עומד כאלם וכחירש, אחרי שבעים הלשונות שעסקת בהם בסנים האחרונות. כבר חצות הלילה ועדין מעכבים אותנו בירכתי האניה ואין מניחים לנו לשוב למקומנו. שוב - בפעם השלישית מנסיעתנו מפיריה - צריכים לבדוק את תעודותינו. התחילו לבדוק הפספורטים של הנסים - והניחו באמצע, וזה יותר משלש שעות ואנו ממתינים בחינם. כאילו משטים בנו בכוונה להרעישנו.

ס"ז אייר. בוקר. [30.4.1915] אנו הולכים ומתקרבים לסיציליה. הים שקט מאד. אחמול שוב פגעה אני מלחמה בקור. היום נתן 888 במלרמו. זו תהיה, כנראה, התחנה האחרונה שלנו באירופה. כבר רואים אנו את חופי סציליה.

אני מבלה את זמני באניה בלימוד 888888 אנגלית. רוצה אני בהגיעי לאמריקה לדעת לקרוא עתון. החילותי ללמוד עוד באלכסנדריה, ימים אחדים לפני נסיעתי משם. אילכלא המבטא המשונה הייתי מתקדש הרבה יותר. בשעה 3½ אח"הצ אנו נכנסים למלרמו. נוף נפלא! סלע ענקי על קצה המבוא לתוך הנמל. הרים גבוהים ומחודדים עוקרים את הנמל והעיר בנויה כאפסיטיאסרון.

י"ט אייר, מול חופי ספרד. [3.5.1915] מכיון שאני כולכלתי לאמריקה - צריך ואסער לעשות שם איזה דברים בשביל הארץ. ראשית, ריכוז צעירי א"י. באמריקה נמצאים הרבה צעירים שהיו בתור פועלים בא"י ונסעו משום סבות שונות, אך רובם לא נקדעו לגמרי מהארץ והם נוסעים בלבם תקוה לשוב. אך לאט לאט חיי אמריקה בולעים אותם ומרופפים את הנימים המקשרים אותם לארץ. מרכז זמני שיאחד את הפזורים הגולים, ויחזק את הקשרים הרוחניים בינם ובין הארץ ובינם ובין עצמם והעיקר שיכין אותם ברגע היסטורי זה למלא אותו התפקיד הגדול המוטל עלינו, אם יתבשרו אותן האפשרויות ההיסטוריות העלולות לצאת לפועל. שנית, להוציא עתון עברי. אין מקום פחות מסוגל להתפתחות השפה העברית מאמריקה, האינטנסיביות של החיים החמריים והקולטורה החמרית, שלטון הרכוש והכרך וההפוך אינם מפובלים לצמיחת ספרות בשפה זו ההזקוקה לאויר של רוסנטינות, חלומות דמיונות העבר וגעגועי העתיד. אולם באמריקה פזורים אלפי ואולי רבבות קוראים עברים, שהיו בכל זאת מתעניינים בעתון עברי מקומי, שיספק את הצמאון הרומנטי שנשתמר בלבם. ביחוד אותם הקוראים שבאו מא"י, שצורך המלה העברית חי בלבם יותר מאשר אצל אחרים. ואם יוצר עתון עברי שבמרכזו תעמודנה השאלות הארצי-ישראליות, יוכל להתקיים וישמש מרכז גם גם לעברים ובם